

Thesavrvs|| Locorum|| Commvniūm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXXX. Initium, Principium, Exordium. Adde supr. lib. 3. cap. 23. ax. 1.
& 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

decis. 86. n. 4. Vult. 1. *Confil. Marp.* 15. n. 187. Sic inimicum capitale ab accusatione repellunt c. cum P. 10. c. cum oporteat. 19. c. meminimus 13. de accusat. & etiam in casibus exceptis dict. cap. per tuas 32. de sim. quod de Jure Canonico non vero Jure Civili admitti possit, per l. qui accusare 8. ff. de accusat. probat Petrei. *concl. crimin. concl.* 17. lit. b. add. Mar. Socin. in c. repellitur n. 16. de Accusat. Decian. lib. 3. c. 25. n. 3. gloss. & Abb. in c. 1. n. 8. de Accusat. Boeckel. de publ. judic. disquis. 3. num. 15.

Fluit ex hoc axioma, quod ob inimicitiam tam præcedentem, quam supervenientem Judex ordinarius recusari possit, imò creatio ad muncera propter inimicitias præbet nominato justam causam appellandi seque excusandi l. 6. §. 17. de Excus. Tutor. l. un. C. si propter inimicitias. Perez. C. eod. n. 1. 2. Denique inimicitia annullat laudum arbitri l. 32. §. 14. de recept. qui arbitri. Judicium Judicis ordinarii l. 9. in fin. de liber. caus. officium Procuratoris l. 21. de Procur. Brunnem. ad l. un. C. si propter inimicit.

III.

Inimicitia capitalis oritur ex diffamiâ, minis, insidiis, verbis injuriis, atrocibus, percussione in facie, litibus, spoliatione. *Blanc. in repet. L. f. ff. de quest. Alex. Conf. 99. vol. 1.*

IV.

Inimicitia justa ex quibus causis oriatur vid. *Mev. P. 4. Decis. 45.*

V.

Qualis inimicitia requiratur ad repudium vel negandam consummationem voti conjugal. *Mev. P. 4. Decis. 44. Carpov. Defin. Confil. L. 2. tit. 10. Defin. 176. n. 6.*

VI.

Inimicus consanguinei mei meus inimicus dicitur. *Bart. in l. tutor. §. si tutor. ibique Alex. in addit. ff. de suspect. tutor. Alex. confil. 99. n. 4. lib. 1. & in l. si ita stipulatus §. Chrysogonus n. 21. ff. de V. O. Aufser. de reprob. test. n. 46. in fin. Decian. in tract. crim. p. 1. lib. 3. c. 25. n. 17. Mascard. de probat. lib. 2. concl. 398. n. 39. ita inimicus meus præsumitur inimicus filiorum meorum Schneidew. in §. Institut. de excus. tut. n. 2. imò amicum inimici mei dici etiam inimicum meum, ait Pacian. 2. de probat. c. 40. num. 21. adeò ut sic cum inimico meo conversaretur, pro inimico etiam habeatur, *Blanc. de indic. n. 163. & seqq. Menoch. lib. 5. de præsumpt. 42. n. 12. Decian. in tract. crim. p. 1. lib. 3. c. 42. n. 72. Pacian. d. loco in addit. lit. C. Castren. in l. liberi C. de inoffic. test. Abb. in c. repelluntur 7. X. de accus. Ubi hoc verum intelligit in filio vel alio intrinseco, qui ab hoc debet abstinere mei contemplatione, secus in extraneo, qui propter me non cogitur ab inimico meo abstinere, *Farin. 1. confil. 61. num. 14. Ubi intelligit, dummodo fuerit conversatio directa. & continuata, aliàs secus, Marfil. in l. 1. §. preterea n. 12. vers. & intelligi. ff. de quest. Blanc. de indic. num. 170. Gig. de Crim. les. Majest. lib. 2. rubr. qui accusar. poss. 9. 6. num. 11. ante fin. Mascard. de probat. lib. 2. conclus. 2. num. 29. cum seq.***

Inimicitiarum pluralitate data, semper præsumitur ex causa gravioris inimicitie, *Franc.*

March. decis. Delpbin. 423. num. 27. Joh. Turtius inter confil. crim. divers. confil. 81. num. 34. lib. 2. Foller. in præf. crim. verb. recipiantur defensiones reo. n. 2. vers. item poterit. Farin. 1. confil. 102. num. 18.

CAP. LXXIX.

De Iniquo & Iniquitate.

Axioma I.

Iniquitas omnia præcipitat, cap. inter hac bir-cum 34. de penit. dist. 3. cap. magna 7. extr. de voto. Speculat. lib. 2. p. 2. cap. de preparat. judic. num. 2.

II.

Ad iniquum compendium occasio juris trahi non debet l. fin. in fin. Cod. de Usucap. pro empt. c. quod nonnullis 25. in fin. & ibi gloss. ult. de privileg. Arnul. lib. 2. de Majest. c. 4. n. 6.

III.

Quod iniquum est, non est viri boni. l. societatem. 76. ff. pro soc. Cujac. ad l. 22. §. generaliter. 1. de R. l.

CAP. LXXX.

Initium, Principium, Exordium. Adde supr. lib. 3. cap. 23.

ax. 1. & 5.

Axioma I.

Univerfa benè geruntur & competenter, si rei initium fiat decens & amabile DEO. *Nov. 6. in præf. Henon. disput. juris contr. 1. n. 4. Nichil enim rectè nihilque sapienter homines auspiciari possunt sine DEI immortalis auxilio, quod est fundamentum totius operis c. cum Paulus 26. 1. quest. 1. c. legimus 7. §. omnis ratio. distinct. 37. c. quam pio 2. 1. q. 2. c. qui sine Salvatore. 7. 26. q. 2. c. non observetis 17. §. dicit enim Apostolus 26. q. 7. §. bene autem universa. Auth. quom. oport. Episcop. Auth. de quatore. in pr. Auth. de Armis. l. 1. in pr. C. de V. l. 1. 2. C. de offic. Prefect. Afric. & nor. Alber. in proem. C. n. 4. Pacian. 1. de probat. c. 5. n. 1.*

II.

Quæ ab initio utiliter constituta sunt, durant, licet in eum casum devenerint, à quo incipere non possunt l. 35. §. non est verum. de R. l. huic sententia gravissime obstat videtur l. 82. de leg. 2. distingvendum, an ille casus, in quem incidit, sit accidentalis vel substantialis & intrinsecus, priori casu actus subsister, posteriore vero secus. *vid. not. Dn. D. Locam. ad §. 14. Instit. de legat. lit. C. & Bachov. ibid.*

III.

Non eventus, sed initium cujusque rei spectandum l. 8. ff. mand. Sic verbi causa in contrahibus semper principium spectatur d. l. 8. l. 1. §. idem Pomponius querit. 13. de pos. Goëdd. p. 5. de contr. stipulat. n. 127. Harprecht. ad pr. Instit. quibus modis re contr. obl. n. 65. add. Cujac. lib. 28. Paul. ad Edict. l. 2. §. 1. de L. C.

Am

Amplia, quod idem procedat in distinguendis delictorum formis. l. 6. de furr. studio dixi in delictorum formis, nam quoad eorum quantitatem simul & exitus consideratur. Limita in testamentis & ultimis Voluntatibus, ubi regulariter non tantum primordium, sed & exitus mortis scilicet testatoris & aditionis spectatur §. 4. Instit. de hered. qualis. & differ.

IV.

Multa possunt ab initio impediri, quæ, postquam connivere cepimus, persequi nos oportet. c. gr. Metallifodinas in fundo nostro fodere. Perez. C. de Metallariis n. 25.

CAP. LXXXI.

De Injuria. vid. Libellus famosus.

Axioma I.

Injuria ubi minor, ibi & poena minor esse debet, Angel. in tract. de malefic. in verb. scienter n. 12. l. unica. C. de fals. monet. W. clem. in pamt. de adult. n. 7.

II.

Injuria ex affectu facientis constat l. 3. §. 1. ff. de injur. ubi gloss. ad verb. ex affectu. W. c. l. 1. consil. 22. n. 3. Absque animo enim injuriandi ea non committitur d. l. illud. §. 1. ibi cum injuria ff. de injur. Roman. consil. 69. per tot. Gail. 2. obs. 106. n. 40. Barbat. consil. 15. col. pen. vol. 4. Ruin. consil. 145. n. 10. cum dolus exigatur. Bald. consil. 443. n. 4. vol. 4. Alex. consil. 209. n. 14. vol. 6. Boff. in tit. de injur. num. 13. Sic animi absentia impedit actionem injuriarum nasci, quæ non nisi ex voluntate & affectu inferentis causatur. l. si non convicii §. C. de injur. vid. & l. 1. in pr. ibi qui dolo l. 26. ibi quoties ille qui suadet. ff. eod. Rom. consil. 96. n. 3. Grammat. decis. 37. n. 5. Aym. Crav. consil. 9. n. 35. in fin. ubi amplius, quod in actione injuriarum lata culpa dolo non æquiparetur. Boër. consil. 4. n. 3. Jod. Damhaud. in pract. crim. c. 136. num. 8. Petr. Plac. in Equit. delict. c. 6. n. 2. Pract. Corrad. tit. de injur. num. 4. f. 403. Myns. consil. 7. n. 24. Bajard. in addit. ad Clar. §. injuria. num. 19. Mascard. l. de probat. concl. 97. n. 7. Claud. ad Bertazol. consil. 206. vers. primum itaq. Honded. consil. 112. n. 22. Surd. decis. Mantuan. 89. num. 23.

Excipe, si non injurians de bono animo doceat, injuriantis enim animum etiam in dubio præsumi probat d. l. si convicii §. in verb. probare potes. C. de injur. sumpto inde argumento à contrario sensu, prout not. ibi gl. in verb. probare Butrigar. in 2. notab. & in vers. oppono, quod qui dolum. Bellapertica in pr. Cyn. n. 2. vers. ad Legem istam & ibi in addit. lit. a. Bald. in summario Salicet. n. 1. in prima oppositione. Angel. n. 3. Joh. Fab. n. 4. in fin. Felin. in c. cum te n. 18. vers. & omne verbum de sent. & re judic. Baert. in addit. ad Belvis. in pract. lib. 1. c. 3. rubr. de injur. n. 5. in verb. probare tenetur. Augustin. in addit. ad Angel. de Malefic. in gl. verb. injuriosa. n. 3. Rom. consil. 96. n. 4. & ibi Mandol. in addit. lib. B. Bonif. de Vitalin. tit. de injur. n. 44. Socin. consil. 146. n. 7. lib. 1. Jodoc. Damhaud. in pract. crim. c. 137. n. 14.

in fin. Pract. Corrad. tit. de injuncto n. 5. pag. 403. Myns. consil. 7. n. 27. & 28. Lud. de Peguer. decis. crim. 13. n. 7. Mascard. l. de probat. concl. 97. n. 9. & 2. concl. 902. num. 6. ubi plures de communi testantes refert Magon. decis. Florent. 25. n. 6. ubi tamen hoc in rustico limitat ex Grammat. & Capoll. in locis per eum allegatis.

Declara: procedere in verbis seu factis, quæ de sua natura injuriam præ se ferunt, & illicita sunt, secus si quis vellet injuriam arguere ex verbis aut factis de sui natura licitis & injuriam in se non continentibus, hoc enim casu animus injuriandi non præsumetur, nisi proberur. Alberic. in l. injuriarum actio in pr. n. 1. & §. si quis per injuriam l. item apud Labeonem §. si communem. per jura prædicta. ff. de injur. vid. & Joh. Fabr. bene declarantem in d. l. si non convicii. ubi idem, quando verba probata de se non sunt injuriosa, veluti ironice dicta, & in §. fin. n. 5. Inst. eod. Azol. in summa de injur. n. 4. in fin. Ubi ponit septem casus, in quibus animus injuriandi non præsumitur, sed ostendi debet. Belvis in pract. l. 1. c. 3. tit. de injur. n. 7. in fin. Junct. n. 8. vers. & sic injuratus. August. ad Angel. de Malefic. in gl. verb. injuriosa n. 3. Surd. decis. Mant. 89. n. 28. in fin. vers. responderetur secundo & n. 31. Quare & in verbis indifferentibus, & quæ injuriam importare vel non possunt, in dubio judicandum esse, quod non importent, & quod non malo animo prolata sint, pluribus exornat, quia omnis interpretatio facienda in partem meliorem, ut excludat delictum. Ita si quis dixit, se meliorem vel nobiliorem esse altero, injuriarum non tenetur. Berl. P. 5. concl. 59. n. 72. Nec si quis aliquem tuissavit Harpr. ad §. 1. Inst. de injur. n. 148.

Declara: nisi Circumstantiæ aliud svadeant, v.g. si quis de aliquo absente dixerit per Ironiam: est vir bonus scilicet! Berl. d. concl. 59. num. 32. Aym. Cravett. consil. 9. n. 20. ubi amplius n. 24. quod verba debeant impropiari, & etiam intelligi per fictionem juris ad fugiendum delictum & malum animum, præsertim quando verba hujusmodi sunt prolata palam & in publico, quo casu eo magis debet cessare suspicio injuriandi. Quare etiam justa causa ab injuria dicitur excusare, Odrad. consil. 53. consuevit col. fin. post med. Barbat. consil. 15. col. 7. en. post med. vol. 4. ubi dicit coloratam iustificare etiam si esset injusta. Boff. in tit. de injur. n. 4. Bertazol. l. consil. decis. consil. 28. n. 45. Sic excusatur, qui verba injuriosa protulit, de quibus erat fama, Bart. in l. fin. n. 7. ff. de hered. instit. & in l. 1. c. 6. ubi ait excusari à Calumnia. ff. ad Turpil. Capoll. consil. 70. num. 13. inter crim. Boër. consil. 4. n. 43. idem est, si ab amicis & consanguineis, Capoll. d. n. 13. Boër. d. consil. 4. n. 45. vel ab aliis fide dignis audiverit. Bart. in d. l. fin. ff. de Hered. Inst. vel si à testibus fuisset deceptus, idem referentibus licet falso Angel. in l. 3. n. 3. Cod. qui accusar. non poss. Arctin. in tract. malef. vers. nec non ad querelam. col. 2. vers. requiritur. in fin. Felin. in c. 1. n. 18. de Except. Steph. Aufrer. in addit. ad decis. Capell. Tholos. super decis. 409. col. pen.

III.

Veritas convicii toties ab injuriâ excusat, quoties

Hh 4

ties